

# НОВИНИ

Городнянська міськрайонна газета

# Городнянщини



Заснована 4 травня 1917 року

№51-52 (11073-11074)  
СУБОТА, 23 ЧЕРВНЯ 2012 РОКУ

Слухайте городнянські новини періодично по обласному радіо «Сівер-центр» на першому каналі Національного радіо України на хвилях 69,47 мега-герц – щодня о 8 год. 10 хв., 18 год. 10 хв.

## ЗАВТРА – ДЕНЬ МОЛОДІ



Ми – дзвіночки,  
лісові дзвіночки...

**ЗНАЙОМТЕСЬ:** Олена БОБРИК. Їй ще всього 18 років. Після закінчення Городнянської гімназії Олена поступила в Харківський національний університет імені В.Н.Каразіна і вже закінчила I курс навчання. Її майбутня професія – журналіст. Нині Олена Бобрик проходить першу практику в газету «Новини Городнянщини» і в найближчих номерах вона заявить про себе творчими роботами.

### Шановні державні службовці!

Україна переживає глибокі й вирішальні перетворення, і суспільство очікує від працівників державної служби ефективного і відповідального управління. Обов'язок кожного посадовця - дотримуватися конституційних прав і свобод громадян, створювати умови для сталого економічного та соціального розвитку країни, сприяти досягненню європейських стандартів рівня життя українців. Пам'ятайте, що довіра до влади починається з державного службовця, який має відігравати роль посередника між нею і народом, гнучко реагувати на запити сучасного суспільства. Одним із основних пріоритетів національної політики є реформування державного управління, забезпечення прозорості в процесі прийняття владних рішень. Ці зміни покликані підвищити авторитет державної служби в Україні, піднести імідж нашої держави на міжнародній арені. Упевнені, що державні службовці України й надалі вірно служитимуть національним інтересам. Бажаємо вам та вашим родинам міцного здоров'я, добра, благополуччя, життєвих гараздів.

**Ю. ВИСОЦЬКИЙ**  
Голова райдержадміністрації.

**Г. ПРИМАК**  
Голова районної ради.

### Традиційний міжнародний фестиваль біля Монументу дружби на стику земель трьох держав цього разу відбудеться наступної суботи – 30 червня

Цього року господарем фестивалю є Республіка Білорусь. За традицією діятиме міжнародний молодіжний табір на лісовій галявині поблизу Монументу дружби. Заїзд і розміщення молодіжних делегацій – до 14 год. 27 червня. У цей день відбудеться урочисте відкриття табору, працюватиме прес-центр, на головному майданчику демонструватимуть своє мистецтво циркові колективи Білорусі, України та Російської Федерації, а пізно увечері дискотека і танцювальний марафон команд «Go-Go».

28 червня буде днем Росії. У першій половині дня юнаки та дівчата готуватимуться до різних конкурсів, пройдуть спортивні змагання, засідатимуть клуби та круглі столи, відбудеться презентація випуску журналу «Жевода». А з 15 години відбудуться конкурси «Слов'янська красуня», модельєрів і перукарів, боді-арт, турнір інтелектуальних ігор «Що? Де? Коли?», фестивалі «Юго-Восток» та нічного КВК. Звершить день дискотека в стилі 90-х років.

29 червня молодь у таборі проведе під прапором України. Працюватиме мистецтво майстрів. Відбудеться сімейний сільськогосподарський конкурс «Володар села», молодь обмінюється досвідом роботи військово-патріотичних клубів, юнаки поміряються силою по програмі «Слов'янські розваги».

Цього дня увечері на засіданні прес-центру будуть підбиті підсумки роботи табору, відбудеться урочисте закриття, гала-концерт творчих колективів та розважальна програма «Україна: дискотека в стилі 2000-х».

У суботу 30 червня о 10 год. 30 хв. біля монументу дружби на білоруському майданчику відбудеться урочистий мітинг, в якому візьмуть участь керівники офіційних делегацій трьох держав. Очікується також участь в мітингу Святішого Патріарха Московського і всея Русі Кирила.

Після мітингу видовищні заходи, діятимуть торгові садиби трьох держав, мистецтво майстрів, масові гуляння.

До відома, бажаючи побувати на фестивалі в суботу, 30 червня, можуть поїхати туди автобусом, який відправлятиметься з Городні з площі Попудренка (біля спорт школи) о 9 год.

### Шановні жителі Городнянщини!

28 червня 16 років тому Парламент ухвалив основний закон - Конституцію української держави. Було закладено фундамент для розвитку України як суверенної, демократичної, соціальної та правової країни. Нині Конституція - головна правова угода українського народу.

Законодавча гілка влади працює над удосконаленням Конституції України, щоб вона відповідала сучасним потребам суспільного розвитку та враховувала політичний досвід нашої держави. Новітній конституційний процес дасть змогу наблизитися до утвердження принципу верховенства права, захисту свобод людини, до становлення нової демократичної політичної системи європейського зразка.

Поздоровляємо усіх з Днем Конституції України! Миру, процвітання та добра нашої державі і нашому народові!

**Ю. ВИСОЦЬКИЙ**  
Голова райдержадміністрації.

**Г. ПРИМАК**  
Голова районної ради.

### Шановні співвітчизники!

Вітаю Вас з державним святом – Днем Конституції України!

28 червня 1996 року Верховна Рада України, висловлюючи суверенну волю громадян нашої держави і спираючись на багатовікову історію українського державотворення, на світовий досвід, прийняла Основний Закон України — Конституцію. Прийнята цього дня нова Конституція суверенної України увійшла в наше суспільне життя як головний оберіг державності і демократії, гарант незалежності і соборності України.

Бажаю успіхів і плідної праці на благо українського народу. Нехай це свято додасть вам наснаги і творчих здобутків в ім'я процвітання нашої незалежної Батьківщини.

Від усієї душі зичу вам міцного здоров'я, миру та благополуччя, звершення усіх планів заради світлої долі рідної України!

Зі святом вас, дорогі друзі!  
З глибокою повагою

**М.В. ЧЕТЕЛОВ.**

Народний депутат України, перший заступник голови парламентської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України.

Шановні жителі Городнянського району!  
Сердечно вітаю Вас з Днем Конституції України!

28 червня 1996 року увійшло у новітню історію нашої держави як день верховенства національних інтересів. Україна отримала Основний Закон, який гарантує нам права і свободи. Він об'єднав усіх громадян України, незалежно від національності, мови та віросповідань.

Щиро бажаю, щоб в кожній оселі, у кожній родині панували злагода, добро і достаток. Щоб гарантованим цим важливим документом права, стали реальністю нашого життя. Давайте разом будемо працювати на благо України, рідного краю і створювати нову європейську державу.

З повагою,

**Ігор РИБАКОВ.**

Народний депутат України, лідер фракції «Реформи заради майбутнього».

ф. П-1

Державний комітет зв'язку та інформатизації України

**АБОНЕМЕНТ**

На газету журнал **61453**

«Новини Городнянщини»

(найменування видання) Кількість комплексів

на 2012 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

Куди (поштовий індекс) (адреса)

Кому (прізвище, ініціали)

**ДОСТАВНА КАРТКА-ДОРУЧЕННЯ**

На газету журнал **61453**

«Новини Городнянщини»

(найменування видання)

Вартість передплати грн. коп. Кількість комплексів

на 2012 рік по місяцях

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
						X	X	X	X	X	X

поштовий індекс місце село

область район вулиця

буд. корп. кв.

прізвище, ініціали



ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ГЕРОЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ В.П.СИМОНКА

# Життя. Подвиг. Безсмертя



21 червня минуло сто років з дня народження Володимира Полікарповича Симонка, уродженця с.Кусеї Героя Радянського Союзу, кавалера двох орденів Леніна. З першої хвилини нападу фашистських загарбників він став на захист Батьківщини, обороняв Одесу і Севастополь, поліг смертю хоробрих на Херсонесі.

Автор цього нарису зібрав спогади ветеранів війни, які знали особисто Володимира Полікарповича, спогади односельців, дослідив публікації воєнних років. Світлій пам'яті нашого видатного земляка і присвячуються ці рядки. Схилимо ж голови перед мужністю героя.

## Батькова вуглярка



У сім'ї Полікарпа Даниловича і Оксині Григорівни Симонків росли два сини і дві дочки. Первісток Володимир народився 21 червня 1912 року. Батьки помічали за ним неабияку допитливість та кмітливості, а ще стремління бути серед ровесників попереду. По-вуличному його звали Вуглярчуком – Володя Вуглярчук. Таке прізвисько сприймав із задоволенням.

Як і в інших селах, у Кусіях жили умільці на всі руки. Хоч всіх об'єднувало землеробство, та чоловіки більше теслювали і столярували, клали печі і наводили солом'яну покрівлю, копали колодязі і виготовляли зброю для коней, чинили шкуру і шили кожухи, валили валянки і кували різні ґрунтообробні знаряддя. Та всього й не перелічити! Село в обслузі, якщо висловитись сучасним терміном, було самодостатнім. Хтось глибше освоїв ремесло і вважався авторитетом. Передавалися професії найчастіше від діда, батька до сина. Секретів не таїли, за бажанням будь-хто міг навчитися ділу у майстра. А ще чоловіки були воїнами, в лиху годину залишали плуг і йшли боронити землю від нападників. Жінки славилися своїм рукоділлям. Пряли льон і вовну, ткали полотно, обшивали сім'ю, прикрашали обійстя вишиванками і мереживом.

Полікарп Данилович володів особливим ремеслом – випалював деревне вугілля. Успадкував це від батька, той від свого батька. Одне слово, це давнє родове заняття, завдяки якому Кусії стали далеко відомим селом. Деревне вугілля високо цінувалося. Без нього не обходилася жодна кузня та і в побуті було необхідним – розігріти праску, самовар тощо. З різних куточків Чернігівщини і Гомельщини їхали сюди ковалі купити чи обміняти на хліб або інший товар кусіївське вугілля.

Якщо хтось вперше приїздив у село і питає, де Полікарпова вуглярка, хлопці, нагодившись до незнайомого, показували на Володю.

– Ото Вуглярчук, його синок, він проведе, куди треба.

Їхали на Свисток, там і жив Полікарп. Таку назву мають невеличкі вулички чи не у всіх селах. Вони відходять, як правило, від головної вулиці кудись до лісу чи на поле, до річки, затишні і сповнені пташиного свисту. Кусіївський свисток досить заселений, дворів до чотирьох десятків, і в половині з них живуть Симонки – близькі і далекі родичі – з одного коріння.

Вдень і вночі над невеличкою річечкою Карпилівкою, що ділить село навпіл, диміла вуглярка. Біля неї і виріс Володя. Він у всьому прагнув допомагати батьку, на що тільки був здатний. Коли підріс менший брат Іван, Полікарп обох хлопців брав до лісу, де втроях шукали сухі чи звалені вітром сосни, пиляли їх на чурбани і везли їх додому. Для вуглярки годилися товсті гілляки, їх теж підбирали. От тільки коли доводилося виривати із землі старі пеньки, Полікарп запрошував на допомогу сусідських чоловіків.

Деревину Полікарп складав в конусоподібні штабелі, обкидав землею і зсередини її підпалював. І так по черзі кілька штабелів. Вуглярка працювала. Залишалось регулювати доступ повітря в штабель так, щоб деревина не спалахувала вогнем, а поступово тліла. Важливо визначити момент готовності вугілля. На це Полікарп мав професійне відчуття. Його вугілля легко ломалося, не утворюючи крихт.

Хлопці мали неабияке задоволення, коли вуглярку розвантажували. Від вугільного порошу білили лише зуби. Батько весь час застерігав, щоб корзини не тулилися до себе. Та де там! А Оксиня Григорівна намагалася проганяти синів від вуглярки. Вимазувалися ж, як чорти. Полікарп на те кидав Оксині:

– На них не кричи, а швиденько розтопи баньку, ось і помиються.

Володя ж у виправданні твердив:

— Я ж, мамо, вуглярчук, якому, як нечумазому, мені бути? Оксиня Григорівна йшла до бані, і над лісом піднімався стовп сивого диму.

Біля вуглярки завжди було людно. Чоловіки обмінювалися новинами, про щось сперечалися. Володя слухав ті розмови та й на вуса мотав, щоб і ровесникам розказувати. Особливо він чекав приїзду дядька Демиди, у якого була лише одна рука. На війні був кавалеристом, там і втратив праву руку. Скільки цікавого повідав він про героя Чапая!

— Ото командир був, рубав наліво і направо, вороги духу боялися.

А батько і собі пускався в спогади. У першу світову він ходив в рукопашну і теж мав поранення. Наслухавшись, Володя збирав хлопців пограти у війну. Осідлавши соняшникових коней, вони чимдуж бігали вулицею, розмахуючи палицями-шаблями.

У вісім років Володя пішов до школи. Навчався гарно і старанно, особливо любив розв'язувати задачі з арифметики. За це його хвалили Марко Демидович. Учителю захоплювався фотографуванням і показував дітям, як це робиться. Ось де вже вимагалась точність і чіткість, щось схибиш—і змарнуєш знімок. Володя виробляв у собі такі хороші риси.

Всіх, хто закінчував семирічку, у селі вже вважали дорослими. Тож дорослим вважав себе і Володя, хоч до повноліття ще залишалися роки, він вже самостійно виконував батькові доручення чи то по вулярці, чи на полі.

**М.ЄРМОЛЕНКО.**

*На знімку: Герой Радянського Союзу В.П.СИМОНКА; вул. Свисток у Кусіях.*

Далі буде.

## ОБ'ЄДНАНІ МАЙБУТНІМ: ОПОЗИЦІЯ ОБГОВОРЮЄ ПРОГРАМУ ДІЙ З УКРАЇНЦЯМИ



**Євроліто-2012 принесло до України активізацію не лише спортивного життя, але й політичного. Опозиція, як і обіцяла, не зупинилася на власне партійному об'єднанні і продовжує консолідувати навколо своєї програми інтелектуальні сили країни. Обговорення програми Об'єднаної опозиції «Батьківщина» триває за участю експертів, громадських діячів, просто небайдужих українців у всіх регіонах держави.**

Протягом більш ніж двох десятиріч незалежності на зустрічах політиків із українцями лунала, по суті, одна й та сама абстрактна теза: «ми за все гарне і проти усього поганого». З цим неможливо не погодитись, тому ми, українці, погоджувалися. Але після виборів виявлялося, що слово, наприклад, «покращення» влада і українці розуміють зовсім по-різному.

Проте нині опозиційні політики розмовляють з народом однією мовою. До українців, нарешті, звернулися не з недолугим «все буде гарно», а з конкретною

програмою дій, яку вони можуть проаналізувати, доповнити і змінити згідно з їх особистим баченням розвитку країни.

На травневому форумі Об'єднаної опозиції, який пройшов на Михайлівській площі в Києві та об'єднав усі опозиційні сили під егідою партії «Батьківщина», був презентований проект програми «Справедлива держава, чесна влада, гідне життя». Голова Ради Об'єднаної опозиції Арсеній Яценюк та керівник центрального виборчого штабу «Батьківщини» Олександр Турчинов звернулися до українців із

закликом обговорити і проаналізувати проект програми.

Багатьма містами України вже пройшли круглі столи, в ході яких експерти вносили пропозиції до програми Об'єднаної опозиції. В рамках її обговорення Арсеній Яценюк особисто зустрівся з жителями Житомирської, Донецької, Тернопільської, Одеської, Черкаської, Дніпропетровської, Запорізької, Львівської та інших областей країни.

Під час обговорення програми у Полтаві Арсеній Яценюк наголосив, що Об'єднана опозиція забере повноваження по боротьбі з корупцією у всіх структурах, які сьогодні начебто борються з корупцією, а фактично – її очолили, і створить Національне антикорупційне бюро – незалежний орган, який перевірить статки всіх посадових осіб та їхніх родин, зокрема й президента.

Полтавчани зауважили, що той, хто грабував країну протягом декількох років, знайде можливість грабувати її за будь-яких правил. Арсеній Яценюк відповів, що програма «Батьківщини» передбачає антикорупційну люстрацію всіх вищих державних посадових осіб: «Мова йде про перевірку статків і маєтків усіх посадових осіб і їх родин: починаючи від президента й членів уряду і закінчуючи керівником районної державної адміністрації».

На Івано-Франківщині питання підвищення пенсій та загалом соціальних стандартів більш за інші хвилювало громаду, тому обговорення програми зосередилося навколо її соціально-економічного блоку. «Ми відновимо соціальну справедливість в

пенсійній системі, – наголосив Арсеній Яценюк. – Програма опозиції передбачає введення справедливого механізму нарахування пенсії: з точки зору того, скільки ти працював і скільки заробляв, а не яку посаду ти отримав».

На зустрічі з представниками громадськості Корольовського району Житомира Арсеній Яценюк заявив: «Не можна миритися з тим, що Україна має найнижчі в Європі параметри заробітної плати, що 80 відсотків українських сімей опинилися за межею бідності. Тому Об'єднана опозиція у своїй програмі визначила необхідність невідкладно внести зміни до законодавства про створення робочих місць, гарантування першого робочого місця для молоді».

На думку опозиціонерів, мінімальна заробітна плата повинна відповідати прожитковому мінімуму і становити не менш ніж 2400 гривень. Бюджетні кошти для впровадження реформ опозиція знайшла – їх отримають шляхом скорочення видатків на утримання апарату чиновників і скасування пільг для них, а також від продажу державних резиденцій та автопарків.

Остаточний варіант програми, у якому будуть враховані зауваження, пропозиції і доповнення українців, буде затверджений 30 липня на з'їзді Об'єднаної опозиції «Батьківщина». А поки що у нас є унікальний шанс стати не просто спостерігачами – вболівальниками, а й активними учасниками подій. І разом – збіркою країни – створити програму майбутнього держави.

**Олександр КЛИМЕНКО.**

## ВЛАСНА СПРАВА

## У житті немає нічого неможливого

Два роки тому у Городні Алла Василівна Іващенко відкрила власний салон-перукарню «А-Стиль». Вона – майстер від Бога. Я, спостерігаючи за її роботою, була вражена тим, наскільки вправно й невимушено вона «орудує» ножицями та гребінцем. Ще хвилиною – й людина, дивлячись на себе в дзеркало, задоволено посміхається. Двадцять хвилин її чаклунства дарують клієнту гарній настрій.

– Алла Василівно, а чому ви вирішили стати саме перукарем?

– У моєму житті не було переломного моменту, який би дуже вплинув на вибір моєї професії. Мені завжди подобався запах у перукарнях та дзвінкий стук ножиць. Своїми руками ти змінюєш зовнішність людини.

– Для перукаря завжди буде робота, лисих людей зовсім мало. А скільки років уже працюєте у цій сфері?

– Більше 11 років, сама навіть не думала, що так багато. Час летить дуже швидко.

– Дійсно, час не малий. Згадайте з чого починали...

– Професію я отримала в Чернігівському вищому професійному училищі побутового обслуговування за направленням центру зайнятості. Спочатку працювала перукарем на телезаводі «Агат». Так сталося, що вийшла заміж, народила дочку Анастасію, їй зараз вісім років. Потім із сім'єю поїхала в Росію, там також працювала перукарем два роки. Себе дуже добре зарекомендувала. Тамтешній власник перукарні ніяк не хотів мене відпускати, але все ж таки я прагнула повернутися назад на Україну. Потім народила сина Микиту, якому вже чотири роки. Працювала трохи в городнянській перукарні, але не хочу від когось залежати, тому вирішила почати власну справу.

– Ви працювали в Росії, але чому все

ж таки повернулися у Городню, тим паче, що на роботі вами були задоволені?

– Рідні стіни завжди кращі. А там з житлом були проблеми, до того ж, поїхала в Росію я під час декретної відпустки.

– Важко було починати власну справу?

– Дуже важко, особливо для людини, яка далека від юридичних справ. Як згадаю – аж моторошно стає. Це було замкнене коло, ходиш-ходиш, а виходу не бачиш. Я вдячна міському голові А. І. Богдану, який дозволив відкрити салон, сказав, щоб сміливо працювала та була впевнена в своїх силах. Звичайно, зараз велика конкуренція, але за два роки ми заслужили довіру клієнтів, вільної хвилини ніколи немає. Крім стрижки, робимо манікюр, педикюр, корекцію брів. Багатьох клієнтів ми не встигаємо обслуговувати. У салоні зі мною ще працюють справжні професіонали Т. М. Новік та А. О. Свириденко.

– Де взяли початковий капітал для відкриття салону?

– Справа в тому, що приміщення, де знаходиться перукарня, це колишня квартира мого чоловіка, гроші на ремонт постійно відкладала. Я вдячна своєму чоловіку, який завжди підтримував, адже, коли в тебе вірить рідна людина, ти сам починаєш у себе вірити.

– Як ви можете охарактеризувати себе як керівника?

– Та що тут характеризувати, я ніколи не ставила себе вище інших, працюю на рівні з усіма. Намагаємося сумлінно виконувати свою роботу, щоб потім при зустрічі зі своїм клієнтом не хотілося від нього тікати.

– Чи хочете ви розширювати свій бізнес?

– Звичайно, були б можливості. Хочеться



мати масажний, косметологічний кабінети, але потрібні хороші спеціалісти. Зараз в основному всі вчаться на юристів, педагогів, економістів.

– Дякую вам за розмову, бажаю побільше клієнтів та розширення салону-перукарні «А-Стиль».

Розмову вела Олена БОБРИК.

Студентка Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна.

## ДОНОРСТВО ПОТРЕБУЄ МОЛОДИХ

14 червня районна лікарня вкотре організувала День донора. Традиційне свято сміливих людей, які віддають свою кров задля порятунку інших, зібрало переважно, старожилів донорського руху району. Більше тридцяти чоловік здали кров у цей день. Святу передувала тривала підготовка, перш за все інформаційна. Через мережу сільських фельдшерсько-акушерських пунктів була поширена інформація про донорство, запрошені бажачі долучитись до цієї благородної справи. Не залишилися

осторонь і підприємці. Г.П.Єрофеева, І.В.Заяць, О.В.Самодід та Л.В.Козел організували для донорів смачний та корисний обід.

Як зазначила завідувача відділенням переливання В.М.Полтавська, серед донорів є й лікарі, причому із значним донорським стажем. Д.І.Березовський, І.Г.Заровний, А.М.Мужанов та В.Л.Кульчицький регулярно здають кров. Більшість донорів у районі постійні. Та лікарів тривожить інше. Середній вік донора зростає, це переважно люди середнього і старшого віку, а молодих практично нема. Причин цьому декілька: мало здорових молодих людей та таких, що ведуть здоровий спосіб життя. А ті, що відповідають вимогам, здавати кров не поспішають. Немало сприяє цьому страх перед ВІЛ-інфекцією. Та лікарі запевняють – у нас все стерильно, це ж підтверджують й донори, які багато років співпрацюють з місцевим відділенням переливання крові.

**П.ДУБРОВСЬКИЙ.**

На знімку: група донорів С.СОРОКА, С.ПЕШКО, П.КУНАЙОВ, Ю.КОРДИК, О.ФІЛОНОВ, О.ТЕНЮТА, М.БОГАТИРЬОВ та С.СИЗ з медсестрою Л.ГРАБОВЕЦЬ.

## ПРОБЛЕМА, ЩО ХВИЛЮЄ

## Небезпека стихійної торгівлі

З настанням літа виникає загроза харчових отруєнь. За медичними показниками більшість їх провокує стихійна торгівля. Ця проблема гостро стоїть в Городні, адже при вході на ринок у невстановленому місці торгують харчовою продукцією рослинного та тваринного походження. Незаконна торгівля просто неба перетворює вулицю на великий брудний базар. Відповідні служби докладають усіх зусиль для припинення стихійної торгівлі. З початку року активізувала свою діяльність районна робоча група з питань проведення перевірок суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність на ринку виробництва та реалізації соціально значущих продуктів. Вона виконує заходи, спрямовані на ліквідацію та попередження несанкціонованої торгівлі. Накладаються адміністративні стягнення контролюючими органами, представники яких входять до складу робочої групи.

За 5 місяців поточного року управлінням ветеринарної медицини в Городнянському районі накладено 204 штрафи на суму 12444 грн., знято з реалізації 208,5 кг харчової продукції, з них: молочної – 36,0 кг, м'ясної – 172,5. Райсанепідемстанцією з початку року накладено 11 штрафів на суму – 1394,0 грн, знято з реалізації з вичерпним терміном придатності – 82 кг 229 гр харчової продукції (молочна продукція, кондитерські вироби, безалкогольні напої), тимчасово припинено експлуатацію 2-х об'єктів кафе «Гольфстрім» в с. Дібрівне, ФОП Пономаренко В. І., торговий павільйон «Транзит» в с. Сеньківці ФОП Целуйко С. А.), тимчасово відсторонено від роботи 54 особи.

Але ставлення громадян нашого міста до такої торгівлі різне. Дехто стихійну торгівлю засуджує, вказуючи на антисанітарні умови та сумнівну якість продукції. Інші ж охоче схвалюють та купують дану продукцію, аргументуючи це тим, що дані товари можна придбати дешевше, ніж у встановлених місцях.

Продукти харчування, придбані у стихійних торговців, небезпечні тим, що вони можуть бути заражені збудниками різних інфекцій. Громадяни, які купують м'ясо, м'ясопродукти, яйця та молочну продукцію, а також інші продукти харчування на вулиці, повинні пам'ятати, що ці продукти не мають ніяких супровідних документів (накладна, ветпосвідчення), сертифікат відповідності, висновки санітарно-епідеміологічної експертизи). Вони виготовлені з невідомої сировини, в невідомих умовах, зберігаються без холодильників. Продавці, які реалізують продукцію на стихійному ринку, не мають санітарних книжок та не проходять обов'язковий медогляд. Торгівля в нездоволених місцях впливає на епідеміологічну ситуацію міста, створює передумови для спалаху інфекційних захворювань.

Рослинні продукти у свою чергу загрожують нітратами, нітритами, радіонуклідами, що також дуже небезпечно для вживання. Про домашні вироби – ковбаси та кров'янки годі вже й говорити.

Тому хочеться нагадати, перед тим, як купувати харчові продукти на вулиці: подумайте, чим це може обернутися для вас і ваших близьких, а особливо дітей.

**М. СИЛЕНКО.**

Заступник голови райдержадміністрації.



## СПОРТ

## Повернулись переможцями

Ні для кого не секрет, що в наш час більшість молоді (особливо в селах) мало чим цікавиться, окрім спиртних напоїв, паління або й наркотиків. Але винуватити в тому лише дітей не треба. На жаль, таке відбувається саме з мовчазної згоди дорослих. А все, що треба – зробити молоді крок назустріч, зацікавити чимось корисним, наприклад – спортом. І результати не забаряться.

Яскравим прикладом цьому є секція з тайландського боксу «Муей-Тай», що працює в с. Івашківці. В ній охоче займаються юнаки і, навіть, дівчата. І це вже не просто розваги, а спортивний розвиток, мета в житті, самовдосконалення та навіть дорослі професійні перемоги.

Зокрема з 16 по 18 червня 2012 року в м. Миколаєві проходив відкритий обласний чемпіонат з тайландського боксу «Муей-Тай» серед молоді, на який були запрошені спортсмени і професійні клуби з різних регіонів України. Серед них і два вісімнадцятирічні юнаки з с. Івашківки – Бенза Руслан та Ященко Сергій. У хлопців це перші змагання такого рівня. Їх суперниками були кваліфіковані, досвідчені спортсмени з багатьма боями «за плечима». Але з особливою гордістю треба відзначити, що саме наші юнаки перемогли і зайняли перші місця. Це ще раз доводить: якщо людина вірить у свою мету, то все можливо.

Щиро вітаю з перемогою їх – тренер секції тайландського боксу, депутат районної ради

**Юрій БАЙДАЛА.**









